

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

SOMMER 2019

God sommer!

Altmuligmannen
Ingebrigt
s. 4 - 5

Mer kristelige
enn vi tror
s. 10 - 11

Gave fra herreklubben
til barneklubben
s. 24 - 25

Per Kvalvaag*Sokneprest*

per.kvalvaag@selbu.kommune.no

Mob: 991 54 430 (fri mandager)

Dagfinn Slungård*Prostiprest*

dagfinn.slungard@stjordal.kommune.no

Mob: 99 70 65 45

Selbu
menighet

Tlf. 73 81 69 00

Gjelbakken 14, 7580 Selbu

kirken@selbu.kommune.no

Mand-tirsd + torsd-fred kl. 10-14

Olav Gunnar Lien*Menighetsrådsleder*

oglien@neanett.no

Mob: 907 77 710

Ann Kristin Slind*Kirkeverge*

ann.kristin.slind@selbu.kommune.no

Mob: 918 15 978

Johanne Storflor Hammer*Sekretær/menighetsarbeider diakoni*

johanne.hammer@selbu.kommune.no

Mob: 950 06 634

Lisbeth Sørfalakne*Menighetsarbeider trosopplæring*

lisbeth.ingvild.sorflakne@selbu.kommune.no

Mob: 918 21 804

Liv Bang Nilsen*Kantor*

liv.nilsen@selbu.kommune.no

Mob: 918 89 248

Bård-Ole Rolseth*Kirketjener/kirkegårdsarbeider*

bard.ole.rolseth@tydal.kommune.no

Mob: 905 31 262

Ola Dalheim*Kirketjener/kirkegårdsarbeider*

ola.dalheim@selbu.kommune.no

Mob: 414 04 874

Tydal
menighet

Tlf. 73 81 59 66

Rådhus II, 7590 Tydal

kirken@tydal.kommune.no

Torsdag - fredag kl. 10-14

Kari Slungård*Menighetsrådsleder*

kari.slungard@tydalsnett.no

Mob: 917 44 118

Nina Lunden (delv. sykmeldt)*Kirkeverge/daglig leder*

nina.lunden@tydal.kommune.no

Mob: 900 12 697, kontor 73 81 59 66

Gaute Kirkvold*Organist*

gaute.kirkvold@gmail.com

Mob: 944 30 779

Bård-Ole Rolseth*Kirketjener Tydal/kirkegårdstilsyn*

bard.ole.rolseth@tydal.kommune.no

Mob: 958 03 496

Hilde Kirkvold*Kirketjener/klokker Stugudal*

hilde@tydalsnett.no

Mob: 952 95 954

Et «menighetsblad»?

Et «menighetsblad». Det brukes ofte som skjellsord. Da betyr ordet et tidsskrift av og om og for en snever krets - et blad som kun tjener til å bekrefte de forstokkede oppfatninger og fordommer som denne snevre kretsen måtte ha. Og derfor et blad som angår bortimot ingen.

Slik er det ikke i Selbu og Tydal. Fremdeles i disse nedskjæringstider utgir vi to lesverdige menighetsblader i året. Selv har jeg nå kastet inn håndkleet som redaktør. Det blir for mye ved siden av mitt egentlige prestearbeid.

Helvigvis har vår erfarne avismann Narve Rognebakke sagt seg villig til å være redaktør av dette og neste nummer. Så får vi se hvordan det går videre. Den glade røkeren er uforskammet sprek, men han fylte tross alt 75 år nylig.

Skal et menighetsblad være et rent, glansa reklamemagasin for kirka, eller skal det være åpent for debatt, kritikk og meningsbrytninger?

Selv har jeg alltid syntes at menighetsbladet bør stå på en armlengdes avstand fra sokneprest, kirkeverge og menighetsråd. I studietida var jeg med i det kristensosialistiske og liberalteologiske «Studentforbundet». I statuttene deres sto det: «I kritisk solidaritet med Den norske kirke vil vi... osv». Dette var på 80-tallet. Den gang marsjerte vi mot atomkappløpet og støttet de første åpent homofile kristne samt sandinistpartiet i Nicaragua. Ja ja.

Jeg ønsker meg et menighetsblad skrevet «i kritisk solidaritet med» Selbu og Tydal menigheter, med Den norske kirke og med kirkeledelsens ymse påfunn. Det er gjennom åpenhet, samtale og meningsbrytninger at vi kommer videre!

Til høsten kommer det også tverrkirkelig debattmøte på Menighetshuset i Selbu. Følg med i media!

God sommer, og takk for meg som redaktør.

Per prest

MENIGHETSBLADET

Selbu & Tydal

SOMMER 2019

Redaktør: Narve Rognebakke

Utgivere: Selbu menighetsråd og Tydal menighetsråd

Layout og trykk: Selbu Trykk AS

Gaver til bladet: Bankkonto 4285.07.93071

Forsidebilde:

Kan du ditt Fadervår?

«Å kunne sitt Fadervår...». Eller var det sånn det opprinnelige lød: «Å kunne mer enn sitt Fadervår»? Uansett, det er kunnskap om og kjennskap til den kristne tro det handler om, med utgangspunkt i den bønne Jesus lærte oss å be. Derfor tar jeg sjansen på et direkte spørsmål: Kan du ditt Fadervår?

Fra en side sett er det stadig blitt vanskeligere å kunne sitt Fadervår. Selv blander jeg fremdeles sammen de ulike utgavene. Som konfirmant lærte jeg 1930-utgaven, den som begynner på denne måten:

Fader vår,
du som er i himmelen!
Helliget vorde ditt navn;
komme ditt rike;
Så kom en ny utgave i 1978:

Fader vår, du som er i himmelen!
La ditt navn holdes hellig.
La ditt rike komme.

Og foreløpig til slutt: I 2011 kom den utgaven som er vanligst i bruk i dag:

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.

For mange har det ikke vært så lett med disse endringene. Mange kan sitt Fadervår. Og for de eldste og nest eldste blant oss, er det ordene i 1930- eller 1978- utgaven som har fulgt oss gjennom livet. Jeg inviterer ikke med dette til en debatt om hvilken form vi bør ha på den bønne Jesus har lært oss. Jeg vil understreke hvor viktig den er – både som et uttrykk for den kristne tro og i livet til mange mennesker. I en av de mest kjente salmene våre er Fadervår nevnt spesielt: «Alltid freidig hvor du går». Den er skrevet

Vår Far i himmelen!

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

av Ernst Christian Richardt som ble født i København i 1831. Under 2. verdenskrig fikk denne salmen stor betydning og ble sunget mye, særlig i Danmark, men også Norge. Spesielt det tredje verset ble viktig. Kjempe for alt hva du har kjær, dø om så det gjelder! Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

Kan du ditt Fadervår? Kan du denne bønne, er det noe å ta vare på og bruke. Kan du den ikke, er den vel verdt å lære. Den er til for livet: Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse; med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Jon Henrik Gulbrandsen

Altmuligmannen stemte cembalo

Ingebrigt Kulseth i full gang med å stemme cembaloen i Selbu kirke mens kantor Liv Bang Nilsen konstaterer at lyden blir ren og vakker.

Kirken i Selbu har mange frivillige hjelpere. En av de viktigste er altmuligmannen Ingebrigt Kulseth. Med sin praktiske sans og sitt glimrende håndlag løser han stort sett alle oppgaver som han blir spurt om å utføre.

Den tidligere flymekanikeren i Bodø og nåværende potetbonden i Kulset, felebyggeren og spellmannen, karen som bygde sin første datamaskin før vi andre visste at det fantes noe slikt, trår alltid til med en hjelpende hånd når kirken i Selbu trenger praktisk (og gratis) hjelp med forskjellig arbeid.

Utenfor komfortsonen? Neida!

For det virker som det ikke er den oppgave som Ingebrigt ikke behersker. Den siste ville vi tro lå noe utenfor denne tusenkunstnerens komfortsone. Men heller ikke her stoppet det, noe følgende historie skulle understreke:

Alt for sjelden i bruk

I Selbu kirke finnes det nemlig en cembalo, et barokkinstrument med 183 strenger og en noe uvanlig klang i forhold til de klangene vi vanligvis hører i vår gamle kirke. Å spille på en cembalo er temmelig likt med å spille på piano, men her er det

Baloen

bitte små plekter som slår(eller klimprer) på hver av strengene. Det spesielle er at tonestyrken ikke kan endres ved anslaget på tangentene. Instrumentet i kirken her er relativt nytt, fra 1977, men det er i grunnen alt for sjelden i bruk, i følge kantor Liv Bang Nilsen.

Alle strengeinstrumenter må stemmes

Til kantorens store tilfredshet skulle cembaloen før påske brukes under kulturskolens konsert før påske da Marthe Bang Eliassen og Andrea Barland spilte «Arioso» av J. S. Bach på henholdsvis tverrfløyte og cembalo. Det låt nydelig vakkert. Men før de to jentene kunne framføre dette musikkstykket,

måtte cembaloen, i likhet med andre strengeinstrumenter, stemmes. For alle strengeinstrumentene endres etter som temperatur og luftfuktighet forandres.

183 nystemte stemmer

Da tok kantoren kontakt med han Ingebrigt, og han kom og stemte alle de 183 strengene slik at det kunne låte rent og vakkert. Og det gjorde det altså til gagns på konserten. Dermed kan vi slå fast at det i hvert fall til nå ikke finnes den jobb som kirkens altnuligmann i Selbu ikke klarer å løse.

Narve Rognebakke

Marthe Bang Eliassen og Andrea Barland spilte «Arioso» av Bach på henholdsvis tverrfløyte og cembalo under kulturskolens kirkekonert i april.

Petrine Korsvold trives med arbeidet for å skape velstelte og vakre kirkegårder i Selbu.

Petrine steller gravene

Å besøke kirkegårdene kan være en fin opplevelse, i hvert fall er det slik når kirkegården er fin og velstelt. Det er alle tre kirkegårdene i Selbu.

Vi vet at det er flere fra andre kommuner også som ikke har sine nærmeste gravlagt i Selbu, som besøker våre kirkegårder nettopp for å oppleve den ro og fred og skjønnhet en kan oppleve her, forteller kirkeverge Ann Kristin Slind til menighetsbladet.

106 legatgraver

Etter at Mary Uglem har hatt ansvaret for stell av de 106 såkalte legatgravene i Flora, på Selbustrand og på Selbu kirkegård i flere år, er det Petrine Korsvold som har tatt over den jobben. Legatgravene er graver der de pårørende kan inngå avtale med soknet om pynting og stell av graver en eller flere ganger i året. Det vanlige er her at det pyntes på disse gravene med blomster til 17. mai, til sommeren og til høsten, og så kan det være med i avtalen at det også skal pyntes med lys og krans til jul. I tillegg kan en få avtale om pynting med blomsterbuketter på spesielle merkedager i avdødes liv.

Fellesbedd, krigsminner og navna minnelund

Men det er også mer enn de 106 legatgravene som kommer inn under Petrines arbeidsområde. På kirkegårdene er det også flere fellesbedd som skal stelles og pyntes med blomster, det er blomsterkasser, og dessuten skal hun stelle og pynte

på krigsminner og på de navna minnelundene, en som for lengst er anlagt på Selbu kirkegård, og en som skal anlegges på kirkegården på Selbustrand. På alle disse gravstedene skal hun skifte jord, luke ugras og passe på at blomstene får passelig med vatn. Dessuten kommer beplantninger med busker og trær.

Fin og trivelig jobb

Petrine Korsvold er svært erfaren når det gjelder blomster både gjennom utdanning og arbeidserfaring. Hun er utdannet blomsterdekoratør, har arbeidet på planteskole i to år og i blomsterforretning i fire år, og hun gleder seg over å få jobbe med dette på kirkegårdene i Selbu.

- Jeg er glad for jeg fikk denne jobben på kirkegårdene, ikke minst på grunn av at jeg liker dette arbeidet svært godt, og dessuten passer det meg utmerket at jeg her kan jeg bestemme arbeidstida mi sjøl, sier hun.

Blomsterfondet svært viktig

At det er svært vakkert og velstelt på kirkegårdene i Selbu, er altså vel kjent. Og kirkeverge Ann Kristin Slind legger ikke skjul på at en vesentlig grunn til at det er slik, ligger i at vi her i bygda har et blomsterfond som det kan brukes penger av til stell av kirkegårdene.

- Takket være blomsterfondet kan vi også leie inn fire ungdommer som i skoleferien har full jobb med først og fremst plenslått på alle kirkegårdene, pluss en

ekstra voksen med førerkort for bil, som blant annet kan transportere ungdommene og plenklipperne til Selbustrand og Flora og tilbake igjen. Selbyggene er svært flinke til å støtte blomsterfondet med både minnegaver, blomsterhilsener og andre gaver, og dermed er det økonomi til å holde kirkegårdene vakre og velstelte, sier kirkevergen.

Pensjonistene stiller opp

Også kirketjenerne som har sitt daglige arbeid på kirkegårdene, er svært godt fornøyd med slik dette arbeidet fungerer.

- Det tar faktisk ei hel uke å slå alle plenene på

kirkegårdene i Selbu. Og når en er ferdig med det, er det bare å begynne på runden på nytt. I fjor var det dessuten så tørt at hver eneste morgen måtte alle stille opp med vatning om ikke alt skulle tørke bort. Ungdommene gjør en flott jobb i skoleferien, og så er vi så heldige at vi har mange pensjonister som stiller opp og tar plenslått i den tida av sommeren at skoleelevene ikke har fri. Det har aldri hendt at det har stoppa å få en eller flere pensjonister til å stille opp på helt frivillig basis her, sier kirketjener Ola Dalheim.

Narve Rognebakke

- Ta kontakt med oss om du finner en slik liten plakett på gravstedet. Det betyr ikke at noe er galt fatt, sier kirketjener og kirkegårdsarbeider Ola Dalheim.

Kontakt kirkegårdsbetjeningen!

Flere som har besøkt sine kjæres graver på kirkegårdene, har opplevd å bli møtt med et skilt det en blir oppfordret til å kontakte kirkegårdsbetjeningen. Noen har til og med trodd at skiltet fortalte at det var noe galt på ferde i forbindelse med graven.

Men kirketjener og kirkegårdsarbeider Ola Dalheim kan forsikre om at skiltet med denne oppfordringen er helt ufarlig, og at det kun forteller at kirkegårdsarbeiderne av en eller annen grunn ønsker å komme i kontakt med dem som står ansvarlig for de respektive gravene.

Ikke noe galt

- Nei, det er slett ikke noe galt om man finner et slikt lite skilt på graven. Det kan rett og slett ha med det å gjøre at vi ikke vet hvem som er ansvarlig, og det er vi i grunnen nødt til å vite. Blant annet skal festeavgift for gravstedet betales, denne årlige avgiften er på 200 kroner, og om vi ikke har navnet på en kontaktperson

for graven, vil den bli slettet og gravsteinen tatt ned utpå høstparten. Så derfor oppfordrer vi eventuelle personer som vet hvem som står ansvarlig for ei grav der vi har satt opp skilt, eller som mener å vite hvem det er, om å ta kontakt med oss. Vi må altså ha en kontaktperson for hver gravstøtte, sier Ola.

Må ha en kontaktperson

Han understreker også at det kan være penger på legat til dekning av festeavgiften, men også da må kirkegårdsbetjeningen få beskjed om hvilken kontaktperson en skal bruke. At det er kommet opp et slikt skilt, kan altså ofte innebære at betjeningen ikke vet hvem en skal kontakte om angjeldende grav. Det kan også være andre grunner til at vi ønsker å komme i kontakt med folk om et bestemt gravsted, men kirketjeneren understreker igjen at denne ønskede kontakten nesten aldri bunner i at noe er galt fatt.

Narve Rognebakke

Mer enn 30 personer hadde møtt opp til kirkegårdsdugnaden på Stugudalen. Foto: Bergljot Rotvold.

Stor dugnadsinnsats på Stugudalen

Våren er grotid, det er tida da sommeren er nær forestående, da det spirer av nytt liv over alt. Grønnfargen blir igjen fremtredende i naturen, og vi fjerner alt rask og rot som har vært gjemt under snøen. Da er det også dugnadstid, blant annet på kirkegårdene.

På alle våre kirkegårder i Selbu og Tydal har store dugnadsgjenger stilt opp frivillig for gjøre disse kirkegårdene til velstelte og vakre gravminner for dem som var her før oss. I minnet om våre formødre og forfedre planter og steller vi på den tida da nytt liv spirer og gror. For livet går videre, alltid videre.

30 personer på dugnad

Også lengst oppe i dalføret, på Stugudalen, har folket igjen vist denne store dugnadsviljen for å skape en vakker gravplass rundt Stugudal kapell. I denne lille delen av lokalsamfunnet stilte hele 30 personer opp på kirkegårdsdugnaden, noen startet om formiddagen og gjorde ei skikkelig arbeidsøkt da, mens de fleste begynte på dugnadsarbeidet i femtida om ettermiddagen og drev på til hele kirkegården framstod som særdeles vakker og velstelt.

Ikke bare stugudalinger

Og her var det slett ikke bare fastboende stugudalinger som stilte opp. Også folk som bor i Ås og lenger unna, men som har av sine nærmeste gravlagt på Stugudalen, møtte opp og gjorde sin innsats så kirkegården også dette året framstår like

fin og velstelt som tidligere år.

Sosialt og trivelig

Det er den stedlige kirkegårdsnemnda som leder an i dugnaden, ei nemnd som består av Bergljot Rotvold, Anne Elin Sesseng Nordfjell og Ola Reitan, og Bergljot forteller at det er en fryd å arrangere slike dugnader på kirkegården. For her ønsker folk å gjøre en innsats, og i tillegg til arbeidsgleden er dette svært sosialt der en hygger seg sammen med kaffe, kringler og lapper og har det i det store og hele svært trivelig.

Narve Rognebakke

Det er også mye humor på dugnadene, noe Eli Holden, Berit Ø Kåsen og Gunvor Jensvold her viser. Foto: Bergljot Rotvold.

Velkommen til Selbu kirke!

De som besøker Selbu kirke blir nå ønsket velkommen til kirken ved å gå gjennom helt nye porter inn til kirkegården. Portene er produsert av Jønland treprodukter, og grunnarbeidet og monteringen er utført av Kjøsnes Maskin.

Denne ansiktsløftningen av partiet inn til kirkens område er blitt svært vakker og stilfull i all sin enkelhet med små kors bortover hele det øverste partiet av portene.

Friluftsgudstjenester i sommer

Menighetene inviterer til noen hyggelige friluftsgudstjenester i sommertida. Alle gudstjenestene egner seg godt for barnedåp. Hvis trønderværet slår seg helt vrangt, kan det bli aktuelt å flytte til nærmeste kirke.

Dåp på Brekka

I det bladet går i trykken, feires det gudstjeneste med dåp på Brekka bygdetun den 30. juni.

Olsok i Børdalen

Mandag 29. juli kl. 18.00 feires den tradisjonelle olsokgudstjenesten på kirketomta i Børdalen. Ta med stol og kirkekaffe. Det er håp om både godt vær, en ordning med bomveien og noen fine kulturinnslag.

Fra Børdalen 2015.

Dåp Børdalen 29-07

Vi tydalingene er nok mer kristelige

Tydalingene er villig til å stille opp for sin kirke, sier Kari Slungård.

Kari Slungård er 73 år, har vært lærer i sin barndoms bygd, Tydal, fra hun var ferdig på lærerskolen i Bodø i 1968 til hun ble valgt til ordfører i heimkommunen i 2007. Vervet som kommunenes fremste tillitsvalgte hadde hun til 2011, og fra 2015 har hun vært leder i menighetsrådet. Men til høsten slutter hun.

- Det har vært ei interessant og trivelig oppgave å være leder i menighetsrådet i Tydal disse fire årene. Jeg visste jo ganske mye om hva arbeidet innebar da jeg startet, etter som jeg har vært medlem av rådet noen perioder tidligere. Men nå føler jeg at tiden er inne for å trekke meg og heller satse på noen roligere år hjemme hos Nils, sier Kari Slungård til menighetsbladet og kan også fortelle at det gleder henne at nominasjonskomiteen for kirkevalget i Tydal ikke har hatt nevneverdige problemer med å få folk til å stille på lista til årets valg.

- Jeg vil også bemerke at vi har dyktige ansatte i soknet, og at det har vært svært fint å samarbeide med dem, alle sammen, sier hun.

Utfordrende økonomi

Mange oppgaver skal løses av menighetsrådet, og

det meste av eventuelle utfordringer kan knyttes til økonomien i soknet.

- Vi har ei gammel kirke fra 1696 som vi er forpliktet til å ta vare på. Når så kirken også er verneverdig, er det ikke mange grep vi kan gjøre uten godkjenning fra Riksantikvaren. Akkurat det kan ofte føles håpløst. Men alt dette koster i hvert fall penger, mye penger. Og nok penger til alt dette har vi i utgangspunktet ikke hatt. Dermed har vi vært nødt til å søke kommunen om tilleggsbevilgninger, noe vi også heldigvis har fått. Og dermed har vi også fått mulighet til å utføre det meste av det aller mest nødvendige, forteller Kari.

Mye er gjort

Mye er da også blitt gjort de senere årene. En har fått på plass nye lyskastere ved kirken, og kjøleanlegget i bårehuset var defekt, så det var det helt nødvendig å få skiftet ut. Dessuten var det like nødvendig å få skiftet tak på kapellet på Stugudalen. Og lydanlegget i tydalskirka var en katastrofe der det sendte ut ulyder i alle retninger når det enn måtte være, så dette var det like nødvendig å få skiftet ut. Slikt blir det store summer av, men når en så ikke hadde midler på bok til alt dette, var altså den eneste muligheten å søke Tydal kommune om mer penger.

ge enn vi tror selv

Kommunal velvilje

Og etter som de kommunale myndigheter ser med velvilje på kirkens arbeid og virksomhet i bygda, fikk en altså bevilget penger til disse nødvendige tiltakene. Men det er også flere ting som det er skrikende behov for å få gjort så snart som mulig. Blant annet er det en god del av panelinga på tydalskirka som har råtna, og dermed er det helt nødvendig å skifte ut disse panelingsborda, forteller hun.

- Økonomien er altså bøygen i arbeidet, og når alle midler som vi har, må brukes på vedlikehold og liknende, blir det for lite penger igjen til å drive menighetene og menighetsarbeidet, sier menighetsrådslederen i Tydal.

Folk er interessert i kirken

Men hvordan er så tydalingenes forhold til kirken og menighetens arbeid i bygda?

- Tydalingene er nok ikke spesielt høykirkelige og framstår nok ikke som spesielt kristelige. Men om vi går nærmere inn på akkurat det spørsmålet, så viser det seg gang på gang at folket her er svært interessert i kirken og det som skjer i kirkelig regi her i bygda. For når noe skjer i kirken, så er frammøtet til vanlig svært godt. Og dugnadsinnsatsen både i kirkene og på kirkegårdene er imponerende hele tida. Så folk er nok mer interessert i kirken enn en i første omgang skulle tro, og dermed kan en vel slå fast at tydalingene i grunnen er mer kristelige enn de er klar over selv, sier Kari med et overbevisende smil.

Gledelig at yngre stiller opp

Hun går altså av som menighetsrådsleder i Tydal etter høstens kirkevalg. Hun har innehatt både Tydal kommunes høyeste tillitsverv som ordfører, og hun har hatt menighetens høyeste tillitsverv. Og så har hun vært lærer for flere generasjoner tydalinger. Alt sammen er svært viktige jobber der hun har vært med og satt sitt preg på utviklinga i heimbygda på mange plan. Nå ønsker hun å ha mer fri. Og det gleder henne at yngre tydalinger igjen er villige til å stille opp for å sette sitt stempel samfunnsutviklingen i kommunen og på kirkens arbeid i bygda.

Narve Rognebakke

I gospelklubben drar en også på hyttetur. Foto: Lisbeth Sørflakne

- Bli med i gospelkoret!

I Selbu har vi i en god del år hatt et gospelkor som møtes en gang i uka på menighetshuset. Her er det plass til alle, men koret passer trolig best for dem fra 8. klassen og oppover.

Når det gjelder aktiviteten i koret, så er det vel like mye et sosialt møtested som et kor.

Trivelig og artig sammen

Når vi treffes, synger vi selvfølgelig en del, men vi spiser også litt, vi snakker om alt og ingenting, vi fjaser litt og har ellers aktiviteter som spill, dans, konkurranser og lignende. Her har vi det altså kort og godt trivelig og artig sammen. Gjennom året har vi også en rekke andre aktiviteter som sangoppdrag, hyttetur og myr annet som vi trives med.

Gutter og jenter, bli med!

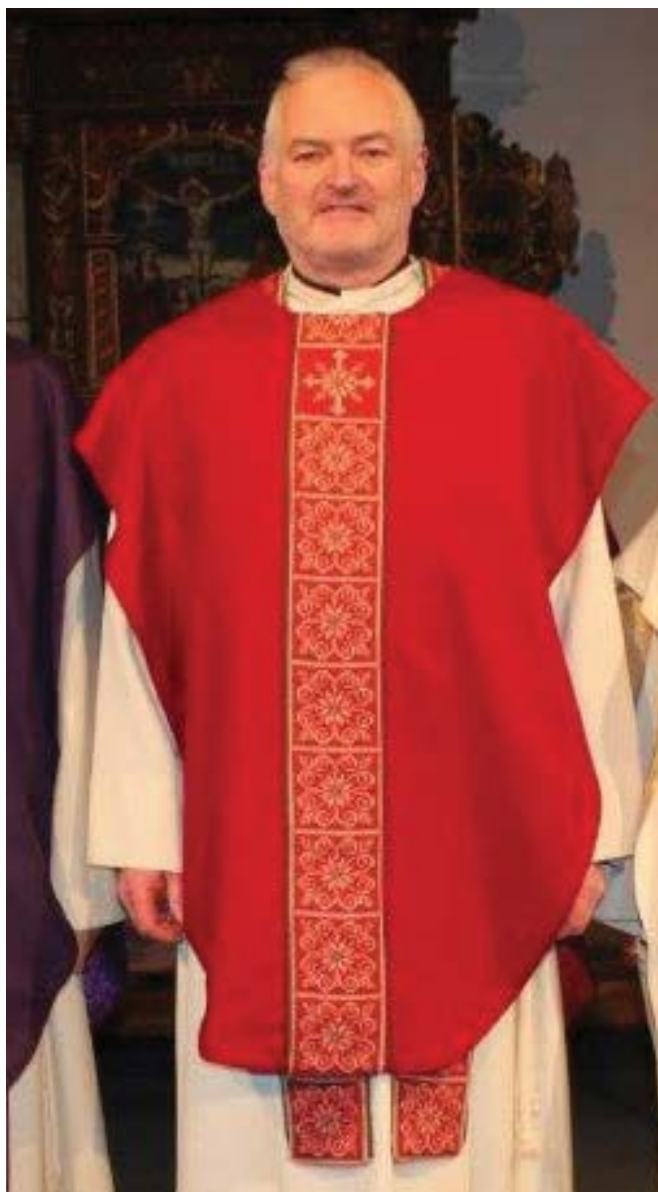
Det siste året er det kun jenter som har vært med i gospelkoret, og selvfølgelig ønsker vi at enda flere jenter blir med framover. Men vi skulle gjerne hatt med noen gutter også. Så fra høsten ønsker vi mange gamle og nye medlemmer velkommen til å bli med i koret, både jenter og gutter, for her kan vi love mange fine og store opplevelser.

På Spekterfestivalen til sommeren

Det store målet for det kommende året er deltakelse på Spekterfestivalen til sommeren. Den arrangeres på Kalvøya i Bærum, og der møter vi kor, ungdomsledere og konfirmanter fra hele Norge som er samlet for å oppleve musikk og livsglede sammen.

Lisbeth og koret

Fra gateprest til prost

Den nye prosten, Jon Henrik Gulbrandsen, tok seg flott ut i de nye kirketekstilene i Selbu.

Da Dagfinn Slungård i fjor bestemte seg for å slutte som prost for så å avslutte sin prestetjeneste med noen år som prostiprest, ble Jon Henrik Gulbrandsen innsatt i tjenesten som prost i Stjørdal prosti.

Jon Henrik er født i 1958 og kommer opprinnelig fra Asker. Han var studentprest i Bergen i ti år, fra 1987 til 1998, og fra 1. mars dette året startet han gjerningen som gateprest i Trondheim.

Se samfunnet, meg selv og Gud nedenfra

- Jeg føler vel at det var ganske dristig å bryte opp og flytte fra de akademiske miljøene med velutdannede mennesker i Bergen til det miljøet jeg nok skjønte

jeg ville møte som gateprest i Trondheim. Jeg hadde heller intet forhold til byen Trondheim, etter som jeg nesten ikke hadde vært der tidligere. Dessuten hadde jeg ingen erfaring med rus og rusavhengige, men jeg følte sterkt at nå burde jeg begynne å se meg selv, samfunnet og Gud nedenfra. Derfor ble jeg fristet til å søke da stilling som gateprest i Trondheim ble lyst ledig. Jeg ble ansatt i Kirkens Bymisjon, et arbeidsengasjement jeg skulle komme til å ha i 20 år. De første ti årene var jeg gateprest, mens jeg etter vært endte opp som seksjonsleder i bymisjonen med mye mer administrasjon og ledelse, sier Jon Henrik Gulbrandsen.

Kirkens Bymisjon over hele landet

Kirkens Bymisjon er en stiftelse som ble etablert i Kristiania så langt tilbake som i 1855. Ved siden av forkynnerarbeid driver bymisjonen utstrakt sosialt arbeid innen rusomsorg, eldreomsorg og barnevern, psykisk helsevern og arbeid blant prostituerte, i tillegg til å drive verksteder for arbeidstrening og attføring pluss kontaktsenter for HIV-positive. I dag er Kirkens Bymisjon også i virksomhet i Tromsø, Bodø, Trondheim, Bergen, Stavanger, Tønsberg, Drammen, Kristiansand, Aust-Agder og Telemark. I Trondheim ble organisasjonen etablert i 1991.

Fra åtte til 90 ansatte

- Det har vært en veldig utvikling i Kirkens Bymisjon i Trondheim. Da jeg begynte som gateprest i 1998, var vi åtte ansatte, mens det 20 år senere er ca 90 ansatte. Arbeidet finansieres først og fremst gjennom driftsavtale med kommune og fylke i tillegg til innsamlede midler og penger fra legater og fond. Her er det enklere å forholde seg til de offentlige driftsavtalene som er mye mer forutsigbare enn det vi får inn i private midler.

Gateprest i ti år

Han var altså gateprest i ti år, et arbeid blant mange av dem som er plassert aller lavest både på den sosiale og økonomiske rangstigen i samfunnet. Det ga mange nye perspektiver på livet, for her møtte han mennesker som hadde brutt med alle tidligere relasjoner som barn, ektefelle, familie ellers, venner, og de hadde mistet båndene som knyttet dem til samfunnet ellers.

- Det var folk som i utgangspunktet kun var oppsatt på å skaffe seg sin daglige rus, og etter hvert rusa de seg på det de kunne få tak i. Hva slags rusmiddel det var, spilte mindre rolle. Men hos de eldre rusmisbrukerne som gikk på alkohol, var det

Prosten i Stjørdal prosti har sitt kontor i Kimen.

et roligere liv enn hos dagens unge misbrukere. Heimebrent var tross alt forholdsvis rimelig å få tak i, mens det for dagens yngre misbrukere som går på narkotika, er det blitt så dyrt at kriminaliteten øker i takt med at de må ha stadig mer virkningsfulle og dyrere stoffer, forteller den tidligere gatepresten.

Skal representere menneskeverdet

Han har hatt mange sterke opplevelser gjennom 20 år i Kirkens Bymisjon. Blant rusmisbrukerne har han møtt mange fascinerende mennesker som kan vise betydelig spontanitet og gi fantastiske kommentarer. Ofte er gleden hos dem enorm, mens sorgen og fortvilelsen i neste øyeblikk kan være bunnløs. Mange sliter med dårlig samvittighet på grunn av sviket de har stått for overfor familie og venner, og også overfor seg selv.

- Gatepresten er ikke der for å forandre folk, men han skal være til stede, skal lytte, og han skal representere menneskeverdet. Hver enkelt skal føle at uansett hvor mye dumt en har gjort i livet, og hvor mange feil en har gjort, så skal presten få den enkelte til å forstå at en har Guds kjærlighet og at en er verdt noe. Forbausende få går omkring og er sint på Gud for den skjebnen som er blitt dem til del, da er de heller sinte på oss og på seg selv. Men overraskende få av dem, spesielt de eldre rusmisbrukerne, klager på at de har fått for lite hjelp av samfunnet. Det gjør heller de yngre, sier han.

90 prosent har krevende bakgrunn

Jon Henrik forteller også at 90 prosent av de som i dag havner på gata, har en krevende bakgrunn med blant annet rus i heimen i oppveksten, og med vold og overgrep. Så selv om det her er små marginer, så er det ikke tilfeldig hvem som får store rusproblemer og havner på gata. Men han kan også fortelle at han aldri har hørt at noen blant de rusavhengige har sagt

at barnevernet var for tidlig ute med å gripe inn.

Ikke den samme gløden

I 20 år hadde han altså jobb i Kirkens Bymisjon. Mot slutten følte han at det ble mer og mer krevende å tenke nye tanker, og han kjente også på at han ikke lenger hadde samme glød i forhold til den krevende jobben som måtte gjøres, som tidligere.

- Stillingen min hadde behov for en med mer glød enn det jeg nå hadde. Så da jeg søkte og fikk stillingen som prost i Stjørdal prosti, følte jeg at dette var et bra tidspunkt for å slutte i bymisjonen. Men jeg følger fortsatt med på Kirkens Bymisjons arbeid og konstaterer at Odd Anders With gjør en utmerket jobb som leder, sier den nye prosten.

Svært ulike menigheter

Han er altså prost for menighetene i Stjørdal, Meråker, Selbu, Tydal, Hommelvik og Malvik, og han kan allerede fastslå at det er store ulikheter mellom disse menighetene. Han sier at når en kommer til Selbu, Tydal og Meråker, så er det ingen tvil om at en er på bygda, mens Stjørdal, Hommelvik og Malvik har et tydelig bypreg. Bygdemenighetene er mer tradisjonsbundet, og der er det for eksempel forholdsvis langt flere som konfirmerer seg kirkelig enn i bystrøkene.

- Jeg har kommet i god kontakt med prostiets menigheter, har vært i møter med menighetsrådene, og mitt inntrykk er at en i alle menighetene har en rekke dyktige medarbeidere. Vi har hatt fine møter, og det er tydelig at folk føler glede ved kirken og tilhørighet til den. Det ser vi også gjennom det at folk er opptatt av at vi skal ha fine og velstelte kirker og kirkegårder og gjør en innsats for at det skal være slik. Dette er noe vi må ta vare på i fremtiden, sier Gulbrandsen.

Vil bli stor prestemangel

Prestesituasjonen er også god i prostiet med full dekning når det gjelder pretestillinger. Slik er det slett ikke i store deler av landet.

- Det vil bli veldig mangel på prester omkring i hele landet i årene framover. Svært mange av dagens prester når snart pensjonsalderen, og kombinert med at det stadig utdannes færre og færre nye prester, kan vi slå fast at situasjonen etter hvert vil bli prekær. Men for øyeblikket ser det altså positivt ut hos oss, slår prosten fast.

Et både/og

Han er også opptatt av spørsmålet om kirken skal være ei folkekirke eller et trossamfunn.

- Her er det ikke spørsmål om et enten/eller, her gjelder både/og, men det vil alltid være viktig å senke kirketerskelen slik at alle føler at de skal kunne komme til kirken med den tro en har, eller med den tro en ikke har. For kirken skal være et sted å høre til for alle, der skal en føle fellesskap samme hvordan det står til, blant annet i forhold til troen. Vi skal hjelpe folk til å vokse i sin tro, men uansett skal alle kjenne tilknytning til kirken. Som prest befinner jeg

meg i en lytte- og læresituasjon, og jeg prøver å finne ut hva behovene er nå i de ulike menighetene, sier Jon Henrik Gulbrandsen.

Prester har ikke lenger boplikt

Men samfunnsutviklingen medfører også en rekke endringer i prestatjenesten i forhold til tidligere, blant annet er prestenes boplikt tatt bort.

- Som prost er jeg også arbeidsgiver for prestene og har ansvar for å hjelpe og legge til rette for disse i tjenesten i menighetene. For prestene har viktige funksjoner og skal være gode prester i lokalsamfunnet. Tidligere hadde prestene boplikt og måtte bo der de var i tjeneste. Nå er det slutt på den ordningen, og dermed vil svært mange prester bo helt andre steder enn der de har sitt virke. Dette kan føre til at avstanden mellom presten og menigheten faktisk blir mye større enn før, selv om kommunikasjonene er blitt mye bedre. Men dette er ei utvikling vi må prøve å endre, sier prosten i Stjørdal prosti, Jon Henrik Gulbrandsen.

Narve Rognebakke

Kvinnernes internasjonale bønnedag - også i Selbu

Disse deltok med bønn, skriftlesning og sang under Kvinnernes internasjonale bønnedag i Selbu kirke. Fra venstre: Liv Bang Nilsen, Johanne Hammer, Olga Irene Fuglem, Anne Berit Ødegård Larsen, Inger Kari Høyem, Saba Sium Tedros, Emma Setnan Setseng, Embla Berge og Hilde Lilletrøen

I mer enn 50 år er det som kalles «Kvinnernes internasjonale bønnedag blitt arrangert i Selbu. Med søster Marit som initiativtaker og drivkraft i starten, og med andre senere, er dagen blitt markert den første fredagen i mars hvert år, i begynnelsen på menighetshuset, og senere i Selbu kirke.

«Kvinnernes internasjonale bønnedag» er en internasjonal bevegelse der kvinner over hele verden samles til bønn, skriftlesning og salmesang for vår urolige verden med nød, fattigdom og krig, og for verdens små mennesker og deres liv. Dette er en økumenisk bevegelse der alle kirkesamfunn deltar, og der det er rom for alle.

Det samme opplegget kjøres i alle land over hele

kloden, og dette kan endres noe fra år til år, etter som det å lage opplegg for dagen går på omgang mellom alle deltakende landene.

De første årene denne dagen ble markert i Selbu, var deltakelsen stor og menighetshuset var smekkefullt av bygdas kvinner. Men dessverre er det få som har deltatt de senere årene.

Det er blitt sagt at mange vegrer seg for å bli med, etter som folk tror at dette er et høytravende arrangement med internasjonale, høytidelige seremonier. Det er det slett ikke. For dette er et arrangement i all enkelhet der en samles i bønn for verden og menneskeheten.

Så når det om noen måneder blir mars 2020, bli med på «Kvinnernes internasjonale bønnedag» i Selbu kirke. Da får du oppleve ei fin stund i bønn og ettertanke.

Narve Rognebakke

Er det mulig å ta med seg Jesus videre når vi legger «Nissinj» igjen i barndommen? Hvordan skal forholde oss til alt det rare og kanskje «urealistiske» som fortelles i Bibelen? Fins det en «voksen barnetro»?

Det var temaet som konfirmantene valgte å lage prosjektgudstjeneste om i år. Et krevende emne. På generalprøven hersket et gjennomgripende kaos, men torsdag 9. mai fikk vi oppleve en av de beste prosjektgudstjenestene på lang tid.

Først kom konfirmantene i prosesjon til tonene fra «På låven sitter nissen». Sangen «Tenke sjæl» slo an tonen. Så kom Jesus og Nissen på scenen. Nissen spurte etter snille barn, mens Jesus spurte om her var noen som *ikke* klarte å være snille hele tida. Det ledet over i syndsbejnelsen.

Under bibeldramaet kom den skriftlærde Nikodemus til Jesus med sine «logiske» spørsmål: «Hvordan kan en som er gammel, komme inn i magen til mor igjen og bli født på ny?» Konklusjonen ble at «evig liv» og «bli født på ny» handler om en ny, tillitsfull levemåte. Deretter møtte vi blinde Bartimeus, som ble frelst og klarsynt i troen selv om han slett ingen troslære kunne. «Kanskje er det nok å *håpe* på Gud?» Sekvensen slutta med salmen «Jag skulle vilja våga tro att någon har mig kär».

Nåtidsdrama-gruppa skulle vise hva Bibelen og trua betyr i dag. Første drama var en parafrase over Leo Tolstojs fortelling om «Den gamle skomakeren».

Jentene Hanne og Marin syntes det var dumt at Jesus var usynlig, de ønsket å møte ham *live*. I steden møtte de tre mennesker som trengte hjelp. Om kvelden var de skuffa, for de hadde ikke møtt Jesus *den* dagen heller. Men så dukka Jesus opp fra prekestolen og sa at «Dere har møtt meg tre ganger. Og «alt det dere har gjort mot en av mine minste små, har dere gjort mot meg. Hvorpå bandet stemte opp med Åges «Å, va det du, Jesus? Va det dæ vi mista igjen?»

Siden kom et nytt nåtidsdrama. En gutt som følte seg mislykka, prøvde å vinne en burgerspisekonkurranse. Nissen oppmuntret ham med tidas glade budskap: «Du kan få til hva som helst hvis du bare har trua på deg sjøl!» Men gutten mislyktes igjen. Da kom Jesus med *sitt* evangelium: «Husk at jeg aldri mister trua på deg, selv om du ikke får til noen ting!»

Etter forbønn og nattverd var det til for å konkludere. Slutt-dialogen prøvde å dra et skille mellom vitenskap og religion: De to har forskjellige oppgaver. Vitenskapen skal gi oss teoretiske forklaringer, mens religionen skal gi «livstolkning og livsmestring». Dette ble ganske komplisert. «Godt at voksne òg kan ha ei barnetru da! Men det skulle nå helst vært ei *voksen* barnetru det, da – og ikke ei barnslig voksentru.»

Deretter sang vi Lapp-Lisas slager fra Ønskekonserten: «Barnatro, barnatro!» Gudstjenesten sluttet med Amen og kjempeapplaus.

Per Kvalvaag

Ville ikke vært disse årene foruten

Som så mange andre var Olav Gunnar Lien meget skeptisk til å stille på lista til menighetsrådsvalget i 2011, og enda mer til å stille som rådets leder fire år senere.

Men når han nå går av som leder og heller ikke stiller til valg, slår han fast at han ikke ville ha vært disse åtte årene foruten.

- At jeg var skeptisk, er mildt sagt. Jeg hadde aldri vært blant de ivrigste kirkegjengerne og stilte selv spørsmålet om jeg var kristelig nok til å stille til valg. Dessuten hadde jeg visse tanker om at menighetsrådet ville være en tung og traurig forsamling uten nevneverdig glede for dem som var med. Men så feil kunne en altså ta. For å være med i menighetsrådet for vår lokale kirke i bygda, har vært både svært interessant og lærerikt, sier den avgående menighetsrådslederen.

Ros til mange

Han har altså trivdes svært godt i menighetsrådet, og han berømmer sine medmedlemmer i rådet for stor samarbeidsvilje og samarbeidsevne. I tillegg deler han ut uforbeholden ros til hele staben på Kirkestua, med kirkevergen i spissen, for vilje og evne til å drifte og utføre alt arbeid som til en hver tid må utføres i en

menighet. Oppgavene er mange og svært forskjellige, men omfattende, men den staben en har i soknet i dag, gjør alt for å løse alle oppgave på beste måte, sier han.

Si ja til å bli med!

Når det gjelder hans personlige motforestillinger mot å gå inn i menighetsrådet, vil han ufarliggjøre det å sitte som medlem der. For alle motforestillinger som han selv hadde, viste seg altså å være feil og bygd på feilaktige oppfatninger om kirken i dag og arbeidet der. Derfor oppfordrer han alle som blir spurt om å si ja til å være med på lista og stille til valg.

Nå er jo lista til høstens kirkevalg allerede satt opp, men han oppfordrer folk om å si ja til å gå inn i arbeidet i ett eller flere av menighetens mange utvalg, for også der er det mange interessante og givende oppgaver.

Snømrøkt og kirketekstiler

I åtte år har altså Olav Gunner vært med i menighetsrådet, de fire siste som leder. Ser han tilbake på disse åtte årene, kan han slå fast at det er mye som har skjedd både av store og små begivenheter. Og blant mange andre viktige begivenheter og oppgaver som er løst, vil han trekke

fram spesielt to.

- Først og fremst «Snømrøkt». Her var det mange motforestillinger i starten i tillegg til alle som var positive, men det stilnet etter hvert, og i ettertid vil jeg ikke nøle med å slå fast at dette ble helt riktig og en stor opplevelse for alle som var til stede på forestillingene i kirken. Og så må vi ta med arbeidet med de nye kirketekstilene som ble presentert på gudstjeneste i kirken før jul med biskop, prost og to prester som mannekenger. Disse kirketekstilene er unike også i landssammenheng der vi med lokale håndverkstradisjoner som utgangspunkt har gitt klærne en universell, kristelig utforming. Disse tradisjonene viser at Selbustrikkinga med den spesielle åttebladsrosa er helt gjennomført bygd på religiøse symboler fra kristendommen. Å se prosesjonen komme oppover kirkegulvet iført nyklærne, var en utrolig opplevelse. Her hadde komiteen, med Brit Uni Kjøsnes i spissen, gjort en fantastisk jobb som aldri kan få nok ros. Og mottakelsen disse kirketekstilene har fått over alt, ikke minst på bispekontoret i Trondheim, forteller det meste om hvor vellykket dette prosjektet ble, sier Olav Gunnar Lien.

Betydelige gaver til kirken

Ellers vil menighetsrådslederen trekke fram plattingen som nå er kommet opp framme i Selbu kirke, og her er det gjort på en slik måte at det nye glir umerkelig inn i kirkerommet. Ellers er det gjort forskjellig arbeid til forskjønnelse av kirkegårdene, blant annet er det satt opp flere nye lyspunkt. Når en har hatt mulighet til å sette i gang forskjellige prosjekter både i og utenfor selve kirken, bunner dette i at menighetsrådet ha mottatt flere betydelige pengegaver, enten til bestemte formål, eller til friere bruk når det gjelder påkrevde oppgaver. Menigheten ble blant annet enearving etter Leif Sveen, en mottok en stor gave fra Bjørn Eggen kort tid før han gikk bort, og dessuten ble minnegaven ved Brynhild Skrødals bortgang brukt til en helt ny og nødvendig julekrybbe med duk, alt etter avdødes ønske. Olav Gunnar nevner også kirkegårdene i Selbu som er kjent som særdeles vakre og velstelte langt utenfor bygdas grenser. Og dette er først og fremst muliggjort takket være alle gavene som kommer inn til blomsterfondet til enhver tid.

Mye er gjort, mye må gjøres

For noen år siden ble kirkegulvet slipt, og det ble satt inn nye ovner i Selbu kirke. Dessuten er kirkegården på Selbustrand blitt utvidet betydelig, og parkeringsforholdene ved Flora kapell er blitt betydelig forbedret i tillegg til at kapellet er blitt malt der også spiret/kuppelen er blitt reparert. Selbu kirkegård er også blitt betydelig utvidet, men den er ennå ikke vigslet og dermed heller ikke tatt i bruk. Mye er gjort, men like fullt er det til enhver tid utrolig mye som må gjøres i fremtiden for å kunne holde

kirkene og områdene omkring i plettfri stand og i videre utvikling i en moderne tid. Det foreligger blant annet planer om å fjerne noen benker bakerst i Selbu kirke og anlegge en liten kaffekrok der til bruk under blant annet kirkekaffe. Ellers er det påkrevet at kirken skulle ha vært kalket både innvendig og utvendig. Og vinduene bør absolutt tettes, noe som vil være energisparende.

Det er etablert en navnet minnelund ved Selbu kirke, og interessen for å få et siste hvilested der, er økende. Her får en et verdig minnested ved kirken, og ved minnelunden vil det alltid være pyntet og velstelt. Det er også gjort vedtak om å etablere en slik minnelund ved Selbustrand kirke i nær framtid.

Kommunen er en god samarbeidspartner

Skal ting gjøres, koster det penger. Og menighetsrådslederen framhever at Selbu kommune er en svært god samarbeidspartner for menighetsrådet både når det gjelder bevilgninger og i andre sammenhenger.

- At kommunen er representert med varaordføreren i fellesrådet, og dermed også i menighetsrådet, er av stor betydning for dette samarbeidet. Nå er det slik at Selbu kirke er et vernet bygg, og dermed er det svært lite som kan gjøres med bygget uten godkjenning fra Riksantikvaren. Kostnadene med reparasjoner i et slikt bygg, koster gjerne enorme summer. Og så er det kommunen, og ikke menigheten, som eier kirkene, og dermed er det også kommunen som har vedlikeholdsansvaret. Men her i Selbu har vi liten grunn til å klage på kommunens engasjement i forhold til kirken, en kommune som skal drifte både vannanlegg, skoler og eldreomsorg i tillegg til både kirken og mye mer. Både administrasjon og den politiske ledelsen ser med stor velvilje på kirkens arbeid i bygda, og vårt samarbeid med blant andre kommunens arbeidsledere har fungert og fungerer fortsatt aldeles utmerket, sier Olav Gunnar samtidig som han legger til at det råder stor usikkerhet omkring framtidige finansieringsordninger for kirken etter at kirke og stat skilte lag.

En levende folkekirke

Olav Gunnar Lien er sterkt opptatt av at vi skal ha en levende folkekirke her i landet.

- Vi ønsker en folkekirke med plass til alle, uansett livsstil og holdninger til forskjellige stridsspørsmål. Kirken skal ikke være bare for en engere krets som er de sterkeste i troen og som har funnet fram til alle svarene. Her skal vi holde på tradisjonene, men samtidig vet vi at tidene forandrer seg, og det må også kirken gjøre i takt med tiden. At selbyggene er glad i sin kirke og vil hegne om den, er det ingen tvil om. Og slik håper og tror jeg det vil bli i fremtiden og, sier Olav Gunnar Lien, avtroppende leder i Selbu Menighetsråd.

Er det 50 år siden du var konfirmant?

Tiden går. Og etter som vi blir eldre og eldre går den fortere og fortere. Så tenk etter og still deg spørsmålet: Er det virkelig 50 år siden jeg var konfirmant? Hvis du er født i 1954 eller der omkring, er det store muligheter for at du nå er 50-årskonfirmant. Det må feires.

Tidlig på høstparten inviterer menighetene til stor jubileumsfeiring for dem i Selbu og Tydal som ble konfirmert i 1969. I dette opplegget inngår gudstjeneste, middag og hyggelig samvær der gamle minner friskes opp, og der en får registrert hvem som har forandret seg mest og hvem som ser ut akkurat likens som for 50 år siden.

Eneste på Stugudalen

La oss her nevne at det helt spesielle for tydalskonfirmantene dette året er at de er de eneste som de siste 50 årene er blitt konfirmert i Stugudal kapell. Og derfor vil også jubileumsgudstjenesten for disse foregå i kapellet på Stugudalen.

Populære jubileer

Mange konfirmantkull møtes ofte til en hyggelig sammenkomst dagen eller kvelden før selve jubileumsfeiringen, men dette organiseres gjerne

av en selvoppnevnt komite som tar på seg dette ansvaret. Og alle vi har snakket med som har feiret konfirmantjubileum de senere årene, er temmelig samstemte om at nettopp denne begivenheten er den hyggeligste jubileumsfeiringen de har vært med på.

Meld deg på!

For at 50-årskonfirmantene og alle andre allerede nå skal få mimre om tida som var, og om hvem som har forandret seg eller ikke, fant vi ut at vi denne gangen skulle presentere alle jublantene slik de så ut den gangen i datidens hårfrisyrer og i hvite kapper som fullstendig dekket de nyinnkjøpte konfirmantklærne. Det er for øvrig blitt oss fortalt at konfirmantene i Selbu i 1969 var de første i bygda som hadde hvite kapper til konfirmasjonen.

Og etter konfirmasjonen var de regnet som voksne og kunne gå ut i arbeidslivet. Vi skulle kanskje ikke nevne det i et ærverdig menighetsblad, men det innebar ikke minst også at de kunne gå på fest.

La oss her komme med en oppfordring til konfirmantene fra Selbu og Tydal 1969 om å melde seg på til jubileet.

Velkommen til

KONFIRMANTJUBILEUMSFEIRING

For selbujubilantene er markeringen i Selbu kirke, og deretter middag og trivelig samvær på menighetshuset søndag 15. september.

For tydalsjubilantene er markeringen i Stugudal kapell med etterfølgende middag og like trivelig sammenkomst på Kafè Posten søndag 22. september.

For eventuelle partnere både i Selbu og Tydal gjelder det at også disse inviteres til å bli med på jubileumsfeiringen.

Arrangementet i Selbu koster 300 kr. pr. person, i Tydal 200 kr. pr. person.

Påmelding

Selbu: tlf. 73816900 eller til kirken@selbu.kommune.no

Tydal: Rådhus 2, tlf. 73815966 eller til kirken@tydal.kommune.no

Selbu kirke 1. juni 1969, konfirmanter fra Innbygda, Øverbygda og Flora

1.rekke: Siv Uglem, Janne Karin Uglem, sogneprest Reidar Kyllø, Mary Ingunn Røset, Marit Elfrida Trondsetås.

2. rekke: Gerd Marit Stokke, Irene Beate Lien, Gunveig Kyllø, Ann Karin Krogstad, Arna Hammer, Karen Petrine Bjerken, Inger Karin Dahl.

3. rekke: Erna Granerud, Sigmund Harald Eidem, Bjørn Ivar Krogstadmo, Sigmund Kallar, Einar Johnny Langli, May Sissel Nykkelmo.

4. rekke: Jan Leonard Kjølmo, Hans Ragnar Rønsberg, Leif Hammer, Tor Jomar Marstad.

Foto: Garberg Foto. Bilde tilhører Irene Beate Lien.

Selbu kirke 8. juni 1969, konfirmanter fra Mebond og Vikvarvet

1.rekke: Målfrid Flønes, Jorid Karin Kristiansen, res.kap. Olav Nicolaisen, Toril Guldseth, Randi Haave.

2. rekke: Gudrun Kulseth, Kirsten Jorun Hårstad, Rigmor Stokke, Liv Aftret, Lisbeth Overvik, Ingeborg Anne Aftret, Brit Helen Johnsen.

3. rekke: Karen Gurine Overvik, Tor Inge Hårstad, Torgeir Sundal, Bjørn Furan, Narve Setsaas, Torkjell Morset, Brynjolv Haave, Per Røset.

4. rekke: Nils Kulset, Per Olav Aftret, Kristen Ingar Garberg, Åsmund Hårstad, Nils Morten Furan.

Foto: Garberg Foto. Bilde tilhører Jorid Karin Siraas.

Selbustrand kirke 15. juni 1969, konfirmanter fra Selbustrand

Foran fra venstre: Liv Setsaas, Kristine Dahlø res. kap. Olav Nicolaisen og Kirsten Wennberg.

2.rekke: Svein Jørgensen, Bjørn Einar Jørgensen, Nils Kåre Jørgensen og Kjell Jørgensen.

3.rekke: Bård Olav Moen og Per Jan Fuglem.

En spesiell ting å nevne med dette bildet er at alle de fire guttene på midtrekka er brødre, to par tvillinger, Svein og Kjell, Bjørn Einar og Nils Kåre, alle med etternavnet Jørgensen.

Foto: Garberg Foto. Bildet tilhører Kristine Nypan.

Stugudal kapell 1969, konfirmanter fra Tydal

1. rekke fra venstre: Toril Unsgård, Aud Rotvold, sogneprest Reidar Kyllø, Berta Østby, Anne Mari Kløften.

2. rekke fra venstre: Hans Einar Brandsfjell, Atle Oddbjørn Aas, Ann Elisabeth Strupstad, Inger Mari Stugudal, Liv Toril Bjørgen, John Ingebrigt Haarstad, Jan Høgli.

3. rekke fra venstre: Gunnar Svelmo, Jon Ingebrigt Hilmo, Terje Rotvold, Åge Kåsen, Olav Kirkvold, John Lidvard Paulsby

4. rekke fra venstre: Petter Svelmo, Tore Lunden, Terje Hilmo, Rolf Kirkvold, Helge Ottar Østby.

Foto: Garberg Foto. Bildet tilhører Jon Ingebrigt Hilmo.

Her tenner de fem tydalskonfirmantene lys som plasseres i det stor steinkorset på gulvet i Vår Frue Kirke. Fra venstre: Sivert Opphaug, Lise Mari Sesseng, Are Johannes Lunden, Kristine Sofie Rønning, Niklas Svelmo og Per Kvalvaag.
Foto: Nina Lunden

Tydalskonfirmantene hos Kirkens Bymisjon

Konfirmantene i Tydal har i flere år hatt et eget opplegg når det gjelder Fasteaksjonen, og i disse årene har konfirmantene hatt innsamling til Kirkens Bymisjon i Trondheim. Det hadde de også dette året.

Men på grunn av at den store TV-aksjonen høsten 2018 også var til inntekt for bymisjonen, fant en ut at en skulle gjennomføre et noe mindre opplegg der en skulle stå en dag på Coop Tydal og samle inn penger som så skulle overleveres til Kirkens Bymisjon. Dette ble da også gjort av de fem konfirmantene i Tydal, og flere tusen kroner ble gitt til bymisjonen.

I Vår Frue Kirke

Som en del av Fasteaksjonen drar så konfirmantene på tur til bymisjonen og Vår Frue Kirke i Trondheim. Der har de en samtale med Odd Halvor Moen om gateprestenes og bymisjonens arbeid blant folk som sliter med livene sine. Deretter spiser konfirmantene suppe sammen med dem som besøker kirken denne dagen. Og så avsluttes turen med et besøk på Egon.

Eierskap til innsamlingsaksjonen

Kirkeverge Nina Lunden sier til menighetsbladet at konfirmantene gjennom dette opplegget får et eierskap til innsamlingen der de også får sett hva

pengene brukes til. I tillegg får de også mulighet til å snakke med dem som kommer innom «Frukjærkja» og spiser suppe, noe som gjør konfirmantene svært bevisst på at det er mange som lever på samfunnets skyggeside, og som vi plikter å hjelpe.

Narve Rognebakke

Per prest i samtale med en av «stamgjestene» i Vår Frue menighet. Foto: Nina Lunden.

Slik framstår den navnete minnelunden på Selbu kirkegård, vakker, verdig og velstelt hele tida. Slik minnelund vil også snart bli anlagt på Selbustrand kirkegård.

Også navnet minnelund på Selbustrand

Vi antar at det er kjent for de fleste at det for et par år siden ble etablert en navnet minnelund på Selbu kirkegård. I vår gjorde menighetsrådet i Selbu vedtak om at det også skal etableres navnet minnelund på kirkegården på Selbustrand.

Området for denne minnelunden ble godkjent av Nidaros Bispedømmeråd i forbindelse med den siste utvidelsen av Selbustrand kirkegård, opplyser kirkeverge Ann Kristin Slind.

Felles monument

- En navnet minnelund er et gravsted hvor de enkelte gravene ikke er markert med eget gravminne, men med et felles monument hvor alle navn står oppført på navneplater. På Selbustrand kirkegård vil det i løpet av dette året bli satt opp en minnestein i skifer fra Oppdal, og navneplatene vil bli støpt i messing fra Trondheim Gravmonumenter, slik det også er på Selbu kirkegård. Foran minnesteinen vil det bli anlagt et bed, og blomstene i dette bedet vil bli plantet og stelt av kirkegårdsbetjeningen. Rundt området med minnesteinen vil det også bli beplantninger og benker. I tillegg vil også pårørende ha anledning til å sette ned avskårne blomster og lys, forteller kirkevergen.

Feste av grav på navnet minnelund

Gravlegging på navnet minnelund i Selbu koster i dag 15 000 kr. Dette beløpet inkluderer navneskilt, vedlikehold, beplantning og stell i 20 år. Men det er også anledning til å feste navneplaten utover disse 20 årene, og da er festeavgiften 400 kroner i året. Festeperioden er fem år, og festeavgiften skal betales forskuddsvis.

Først i Bærum for 20 år siden

Den første navnete minnelunden her i landet ble anlagt i Bærum for ca 20 år siden. Det var først og fremst ment som et tilbud til de som ønsket en navnet grav å gå til, men som ikke hadde anledning eller ønsket å sette opp eget gravminne og etablere og stelle et plantefelt selv, ofte på grunn av at de bor på andre kanter av landet.

- I årene etter den første minnelunden i Bærum er det blitt anlagt mange navnete minnelunder omkring i hele Norge. Etter hvert som dette tilbudet er blitt bedre kjent, har en sett at behovet for en slik minnelund er til stede og kan være et fint og godt alternativ til eget gravminne, sier Ann Kristin Slind.

Narve Rognebakke

Hele konfirmantflokket i Selbu er her full av vinnsatsvilje og klar for innsats i Fasteaksjonen 2019.

Selbukonfirmantene samlet inn 50 000 til Kirkens Nødhjelp

For over 50 år siden bestemte menighetene i Norge seg for å ha en årlig innsamlingsaksjon til Kirkens Nødhjelp sitt internasjonale arbeid. Denne aksjonen, som kalles Fasteaksjonen, er selbukonfirmantene med på hvert år. Så også i 2019.

Årets fasteaksjon hadde som motto: «Gi et liv med vann!» Her gikk konfirmantene fra dør til dør og samlet inn penger til prosjekter for rent vann. Og sluttresultatet var intet mindre enn imponerende. For da pengene ble reknet opp, viste det seg at konfirmantene i Selbu hadde samlet inn hele 50 696 kr, noe som kan gi varig og sikker vanntilførsel for mer enn 250 mennesker.

Flere dør av urent vann enn av krig

Selv om ni av ti mennesker i verden har tilgang på rent vann, utgjør den ene tidelen som ikke har det, 844 millioner mennesker. Problemet er enormt, og det er slått fast at det dør flere mennesker på kloden vår på grunn av urent vann enn de som dør i krig. For å avhjelpe befolkningen i de verst stilte landene

når det gjelder tilgang på rent vann, legger Kirkens Nødhjelp ned et stort og viktig arbeid i de verst utsatte områder i verden.

Klimaflyktninger

På grunn av dette store vannproblemet i dagens verden, er det også at vi i dag har fått et nytt, stort flyktningeproblem gjennom dem vi kan kalle klimaflyktninger. For millioner av mennesker er blitt nødt til å flykte på grunn av stadig mer ekstremvær med mer vann og flom der det var mye fra før, og samtidig lengre og lengre tørkeperioder der det allerede var tørkeproblemer fra før.

Gratulerer med flott innsats!

Fasteaksjonen var og er derfor viktig, og konfirmantenes innsats i dette arbeidet har vært og er av enorm betydning. Derfor gratulerer vi selbukonfirmantene med super innsats under Fasteaksjonen 2019.

Narve Rognebakke

Overveldende glede og stor stemning da Pål Kleiven og Jan Vidar Olsen overrakte 6000 kroner til barneklubben i Tydal. Foto: Nina Lunden.

Herreklubb ga 6000 til barneklubben

Da det ble startet opp med Quiz på Søstrenes kammers i Tydal for noen år siden, dukket det opp et quizlag med humorfylte og kunnskapsrike herrer som bar det stemningsfulle navnet «The Moonshiners». I vinter ga disse karene 6000 kroner til barneklubben.

Da The Moonshiners var vel etablert, ble klubben registrert i Brønnøysundregistrene, og som en frivillig organisasjon kunne en dermed motta grasrotandel fra Norsk Tipping, en grasrotandel som de fem herrene slett ikke har hatt til hensikt skal berike dem selv. Derfor bestemte de seg for å gi pengene til et eller annet godt formål i heimbygda.

Årsmøtet gjør vedtak

Pål Kleiven forteller at The Moonshiners etter hvert utviklet seg fra å være et rent quizlag til også å bli en selskapsklubb for fem voksne herrer. Det er en velorganisert organisasjon som hvert år avholder årsmøte der det blant annet blir gjort vedtak om hva pengene i grasrotandelen skal brukes til. I fjor bevilget de fem 4000 kroner til barnehagen i Tydal til diverse leker og annet nødvendig utstyr.

Årsmøte i Østersund

The Moonshiners består altså av fem herrer, Pål Kleiven, Erik Kirkvold, Tore Lunden, Roger Erlandsen og Jan Vidar Olsen, og årets årsmøte ble avholdt i

Østersund. Der framsatte medlemmene sine forslag til blant annet hvilket formål grasrotandelen skulle nyttes. Og etter lange drøftelser kom forsamlingen fram til enighet om at 6000 kroner skulle gis til barneklubben i Tydal menighet.

Låsbart skap og andre nødvendige ting

Dette var en gave som ble mottatt med stor glede og takknemlighet, i følge Lisbeth Sørflakne som er trosopplærer i menigheten og leder i barneklubben. Pengene skal brukes til innkjøp av et sterkt ønsket

Latter og glede både hos giver og mottaker, Pål Kleiven og Lisbeth Sørflakne. Foto: Nina Lunden.

Frida Overvik-Fossum og Eli Sundal laget flotte grashoder på sommeravslutninga. Foto: Lisbeth Sørflakne.

låsbart skap for klubben, noe som har vært et savn lenge, og eventuelt overskytende penger skal gå til diverse annet ønskelig, som leker, tegnesaker og annet.

26 barn i barneklubben i Tydal

Det er hele 26 barn i alderen 4 til 8 år som er med i barneklubben i Tydal med masse trivsel og mange aktiviteter gjennom året. Blant annet laget barna grashoder på årets sommeravslutning, mens de på juleavslutningen i kirken hadde skuespill og spiste grøt.

Narve Rognebakke

Tårnagentene med spennende opplevelser i kirken

På vårparten blir alle tredjeklassingene i Selbu og Tydal invitert med på det som kalles Tårnagenthelg. Og her arrangeres det ei slik helg i Selbu kirke og ei i Tydal.

Agentene møter opp i kirken på lørdagen der de får ulike agentoppgaver som skal løses for at de skal bli godkjent som ekte kirkeagenter. Etter at de har vært med på ei skikkelig oppdagelsesferd omkring i alle kirkens kriker og kroker og hemmelige rom, er det så tid for ei spennende skattejakt der det gjelder med en ekte agents dyktighet og klokskap å finne fram til skattkista som rommer selve skatten. Og når så skatten er funnet, blir barna med på å forberede og bidra til søndagens gudstjeneste der de alle har viktige jobber å utføre.

Her er det spennende. For nå skal skattkista åpnes. Foto: Lisbeth Sørflakne.

Tårnagentene har viktige oppgaver under gudstjenesten. Foto: Lisbeth Sørflakne.

Det er din kirke.

Bruk stemmeretten ved kirkevalget!

Mandag 9. september er valgdagen i 2019. Da er det kommune- og fylkestingsvalg omkring i hele Norge. Men det er også et valg til. Det er kirkevalget.

For denne dagen skal det også velges representanter til alle landets menighetsråd og bispedømmeråd, så også i Selbu og Tydal.

For liten frammøteprosent

I tidligere tider ble menighetsrådene valgt ved at valgene foregikk i kirken i etterkant av en gudstjeneste. Oppslutningen om valget var mindre enn liten, og vi minnes at det ved et menighetsrådsvalg i Selbu på 80-tallet kun var mindre enn to prosent av de stemmeberettigede som brukte stemmeretten. Denne prosenten steg riktig nok betraktelig etter at menighetsrådsvalget gikk over til å bli arrangert samtidig med kommune- og fylkestingsvalget. Men fortsatt har en aldri i våre bygder kommet nevneverdig over 20 prosent av de stemmeberettigede som har brukt stemmeretten ved kirkevalget.

Angår kirkevalget meg?

Så tenker du kanskje at du synes kirken ikke angår deg, eller angår deg bare i svært liten grad. Din tro er kanskje ikke særlig sterk, eller du tror av forskjellige grunner ikke i hele tatt. Du går sjelden eller aldri i kirken, bortsett fra nødvendige besøk i begravelser eller ett eller annet bryllup. Og menighetsrådsarbeid høres så dørgende kjedelig ut at du i hvert fall ikke vil legge deg borti noe slikt. Eller du gidder rett og slett ikke stemme ved kirkevalget etter som du synes det i grunnen er mer enn nok strev med å ta standpunkt og stemme ved kommune- og fylkestingsvalget.

Mer tilknytning enn du tenker over

Men la oss tenke litt etter. For hvis du er medlem av Den Norske Kirke, det som tidligere ble benevnt som Statskirken, så skal du i hvert fall vite at du har

stemmerett ved kirkevalget. Men så var det dette om din nærhet til kirken og det som foregår der. For enten du sokner til Tydal kirke eller Stugudal kapell, Selbustrand kirke, Selbu kirke eller til Flora kapell, så har du kanskje mer tilknytning enn du tenker over i det daglige.

Gode og mindre gode øyeblikk i kirken

Du er kanskje døpt i en av disse kirkene, du er kanskje konfirmert der, og kanskje giftet du deg også der. Kanskje har du fulgt en av dine kjære til det siste hvilestedet på kirkegården ved en av disse kirkene, og kanskje har du dine nære eller fjernere forfedre og formødre gravlagt der. Kanskje har du også hatt dine største og fineste konsertopplevelser der, eller kanskje har du irritert deg grønn over rocketoner og gammeldansmusikk i kirkerommet der du virkelig mener at stillhet og ettertanke skal råde. Kanskje har du nesten sovnet hen i kjedsomhet av prestens preken, eller kanskje har du noen ganger følt deg beriket av prekenen eller andakten, av salmene du husker at dere sang på skolen for mange år siden, eller av dåpsbarnas små grynt eller illskrikende vræl i det de får vanndråpene på hodet. Og ikke minst har du følt helt spesiell tilfredshet når du besøker dine nærmestes graver på våre kirkegårder som alltid framstår som vakre og velstelte, et sted der det er godt å være, trass i den sorg og det vemod som knytter seg til stedet.

Joda. Det er din kirke

I alle fall skal du vite at det er **din** kirke, det er et sted som tross din tro eller mangel på sådan, tross dine sjeldne kirkebesøk, og tross det du selv opplever som manglende engasjement for kirken, så er den **din**. Derfor har du et visst ansvar for det som foregår der. Derfor bør di bruke stemmeretten din ved kirkevalget 9. september 2019.

Narve Rognebakke

Tydal sokn har følgende kandidatliste til menighetsrådsvalget høsten 2019:

Eirik Einum, 66, pensjonist
Kari Haarstad, 60, frisør
Svein Unsgård, 62, bonde
Kristin S. Lien, 54, omsorgsarbeider
Vigdis Opphaug, 70, pensjonist
Eivind Østbyhaug, 72, pensjonist
Anne Lise Galtung Risan, 77, pensjonist
Hilde R. Kirkvold, 54, miljøvernkonsulent/kirketjener
Ingunn Græsli, 61, pensjonist
Per Inge Nordaune, 73, pensjonist
Astrid Sprauten, 67, pensjonist
Jorun Skogan, 58, meieriarbeider
Anne Karin Brandsfjell, 75, pensjonist

Selbu sokn har følgende kandidatliste til menighetsrådsvalget høsten 2019:

Thomas Engan, 55 år, distriktssjef
Kari Hegge, 56 år, barne- og ungdomsarbeider
Marion Jeanette Gamst, 36 år, menighetsarbeider
Ole Petter Hårstad, 49 år, tømrer
Gry Merete Dyrdal, 35 år, lærer
Arne Hegge, 73 år, pensjonist
Elin Sandvik Storhaug, 58 år, fagarbeider
Aage Moen, 67 år, pensjonist
Ingrid Kjøsnes, 64 år, miljøarbeider
Egil Jønland, 66 år, pensjonist
Gunn Ellen Sundal, 48 år, ledsager

Husk å stemme ved valg av menighetsråd!

Kirken har en betydelig plass i svært mange selbyggers og tydalingers liv. For kirken følger fortsatt de aller fleste av bygdefolket fra vugge til grav, i glede og sorg, slik det har vært i generasjoner tidligere. Derfor er det ikke uvesentlig hvem som blir valgt inn i menighetsrådene i våre to bygder. Fra menighetsrådene i Selbu og Tydal vil vi her bringe en inderlig oppfordring om også å bruke stemmeretten ved kirkevalget. For de vedtak som blir gjort i menighetsrådene i kommende valgperiode, vil også ha innvirkning for deg og det du er opptatt av.

For Tydal menighetsråd
Kari Slungård
leder

For Selbu menighetsråd
Olav Gunnar Lien
leder

KIRKEVALGET 2019

Når: Mandag 9. september 2019

Hvor Selbu: Flerbrukshuset i Draksten, 12.00 - 19.30. Tømra Barnehage, 12.00 - 20.00.

Selbu Rådhus, 09.00 - 20.00. Øverbygda skole, 12.00 - 20.00.

Hvor Tydal: Kirkekontoret Rådhus II, kl. 10.00-20.00

Forhåndsstemmegiving.

Selbu: Kirkestua 12.08.19 - 05.09.19 mandag og torsdag 10.00 - 14.00

Selbu Sykehjem, 03.09.19, kl. 13.00 - 15.00

Tydal: Kirkekontoret Rådhus II, kl. 10.00-14.00, torsdag og fredag fra 10. aug - 6. september + lør. 31. aug. (22. aug er kirkekontoret stengt)

Antall lister:

Menighetsrådsvalg: 1 liste

Bispedømmerådsvalg: Antall lister er foreløpig ukjent, men minst 1 liste

Endringer av valglistes:

Det kan gis tilleggsstemmer for inntil tre av kandidatene på valglista. Det kan bare gis en tilleggsstemme for hver av kandidatene.

Ikke anledning til å foreta strykninger av kandidater på valglisten

Valgbarhet

Alle som fyller 18 år i løpet av 2019, og som står oppført i kirkemantallet

Stemmerett:

Må stå i kirkemantallet

Alle som fyller 15 år i løpet av 2019, og som står oppført i kirkemantallet

Alle stemmeberettigede får tilsendt valgkort med opplysning om valget og eget stemmested

Bidra til utviklingen av din menighet og dine kirker - bruk stemmeretten!

Fra stort til lite årskull i 2019

Konfirmantåret 2018-19 er gått inn i historien. Men ikke før var de siste konfirmert, så fikk Selbyggene i kullet 2019-20 tilsendt menighetens folder med invitasjon til info-møte på Menighetshuset. Tydalingene får snart sin folder, de har info-møte tidlig i august.

Årets kull besto av over 60 konfirmanter. Det var en utfordring når arrangementene skulle planlegges og gjennomføres. Kullet som starter opp til høsten, er derimot på max 46 potensielt. Det gjør stor forskjell.

Konfirmantleir i starten

Konfirmantåret starter i august med leir. Årets kull ville ikke fått plass på det vanlige leirstedet, så bussen måtte kjøre helt ned til Søvassli i Hemne, et romslig leirsted eid av Misjonssambandet. På leirprogrammet står både mye stasjonsundervisning og mye lek og friluftsliv. Ei utfordrende samhandlingsløype rundt i terrenget, padling - og bading for de barskeste. Så skal konfirmantene gjennomføre sitt første gudstjenesteverksted. De arbeider i grupper med alle deler av gudstjenesten, fra baking av nattverdrød til band som leder sangen. Leiren avsluttes med at gudstjenesten framføres søndag. Fordi kullet var så stort, tok påde spising og aktiviteter lengre tid enn vanlig, så noen ville nok ønsket seg mer fritid. Neste år blir det noen endringer. Leiren flyttes tilbake til Laberget i Skogn, og foregår siste helga i august, med avreise fredag 30. august kl. 14.30. Dermed slipper både konfirmanter og ungdomsledere å ta seg fri fra skolen.

Friluftsdagen utvides

Etter leiren er det friluftsdag på Årsøya. Konfirmantene går fra stasjon til stasjon, der foreldrene er med og leder dem i forskjellige

oppgaver. I høst blir friluftsdagen lørdag 14. september. Tidsrammen blir utvidet, og det trengs et vokseninnsats fra hver familie. Per prest forklarer: - Vi i lederteamet vil gjerne involvere foreldrene noe mer i det innholdsmessige i konfirmasjonstida. Når arrangementet foregår hjemme i vårt eget dalføre, er det enklere for de voksne å bidra.

Tydalingene

De fem tydalingene ønsket å være mest mulig sammen med selbyggene. Det fungerte godt, så slik blir det nok mye til høsten også.

Hva med gammeldags «præsttime»?

De eneste gammeldagse «præsttimen» i klasserom som er igjen, er to stk på høsten.

Andre aktiviteter

Presentasjonsgudstjeneste, kirkevandring og til slutt lysmesse inngår i høstens program. I Tydal foregår lysmessa oftest i samarbeid med koret og kulturskolen, og kalles Superlørdrag. Før høsten setter inn, er det pilegrimsvandring til Granby gård. Også da er det poster med små oppgaver underveis. Underveis skal alle bidra aktivt på en vanlig gudstjeneste og ett menighetsarrangement. På nyåret kommer noen kristne ungdommer og holder bibelshow og konsert. Ellers går mesteparten av tida til gudstjenesteverksted, der konfirmantene med litt hjelp skaper sin helt egen «prosjektgudstjeneste». Den er liksom «eksamen», der konfirmantene skal vise hvor modne og kloke de er blitt. Deretter gjenstår bare den store dagen...

Per Kvalvaag

Stemningsfull lysmesse før jul. I musikkgruppa ser vi Linda Rønsberg, Hanna-Elisa Rading, Hannah Farmen, Even Haarstad, Ane Fremo, Julie Nergård, Maia Lund, Henrik Aune. Foran: Marit Kvello og Hilde Lilletrøen.

-Det heter «kors-samlig» og ikke «kor-samling»! Trening i stillhet, bønn og ettertanke. Visse startproblemer kan forekomme. På bildet: Kristine Berg.

En gruppe konfirmanter bidrar på juletefeste i Selbu menighetshus. Ida Uglemsmo, Mikhail Gumilevskiy, Magnus Kulsetås, Torleif Kulseth, Line Warmdal, Sivert Lillebudal, Erik Garberg, Luis Erik Guldseth. Ved krybba: Lars Christian Svenkerud.

John Arne Jenssen er ny leder på Laberget. Hans mål er å gjøre leirstedet enda mer tilpasset ungdommen.

Til høsten er leiren tilbake på Laberget i Skogn.

Per Kvalvaag, Dagfinn Slungård, Jon Henrik Gulbrandsen og Herborg Finnset i Norges fineste presteklær.

En stor begivenhet i Selbu kirkes historie

Det var en stor dag da Selbu menighet 3. søndag i advent 2018 kunne ta i bruk de nye kirketekstilene som er utviklet og skapt her i bygda, klær som prestene skal bruke ved store og små kirkelige anledninger, i glede og sorg, i menigheten.

Dette var da heller ikke noen vanlige presteklær som henger på enhver prest ved kirkelige handlinger omkring i landet. Nei, dette er spesielle klær som bærer preg av både den kristne tradisjonen og håndverkstradisjonen som har gjennomsyret selbusamfunnet gjennom generasjoner.

Stilfullt, vakkert og vårt

Det var ei fullsatt Selbu kirke som tok i mot den kirkelige prosesjonen med sogneprest, prostiprest, prost og biskop, alle iført de nye tekstilene, og det hersket ingen tvil om at menigheten tok godt i mot det en der fikk se. Det var stilfullt, det var vakkert, og det var vårt. Dette var Selbu, og samtidig pekte de vakre klærne mot en høyere himmel over oss fra vugge til grav. Det var ei gudstjeneste til både glede og ettertanke.

De fineste i Norge

Det ble også ei gudstjeneste som ga mye kunnskap,

om bakgrunnen for de valg som her var gjort, om prosessen fram mot det endelige resultatet, og om den nære sammenhengen mellom motivene som er brukt i selbustrikkinga og de kristne symboler som disse motivene bygger på.

-Dette må være de fineste messehaglne og de fineste stolaene i noen kirke i hele Norge, hørte vi ble sagt etter gudstjenesten. Og så lenge dette ikke er motbevist, så tror vi fullt og fast at det er slik. Begeistringen på Trondheims bispekontor over de nye kirketekstilene i Selbu, skulle også understreke dette.

Sju damer

Lederen i komiteen som har skapt og utformet de nye kirketekstilene, Brit Uni Kjøsnes, fortalte om det store arbeidet som er nedlagt i prosessen fram til de ferdige klærne kunne presenteres i kirken. I arbeidet har hun i komiteen hatt med seg Jorunn Kjøsnes, May Ingunn Kulseth, Kari Hegge, Janne Torgersen, Elin Solem og Elisabeth Matheson, sju damer som sammen har skapt et viktig bidrag til kirken i Selbu og til forståelsen av den nærhet som gjennom hundreårene ha eksistert mellom kirken og bygdefolket.

Bjørn Eggens pengegave

Et slikt stort og viktig prosjekt er heller ikke gratis. Det koster penger, mye penger. Og kirkeverge Ann Kristin Slind opplyser at gjennomføringen av prosjektet er muliggjort gjennom blant annet 70 000 kroner i støtte fra Det kirkelige opplysningsvesenets fond. Men det vesentligste er finansiert av midler fra Bjørn Eggens store pengegave til Selbu menighet for noen år siden. Og det som skjedde i Selbu kirke denne adventssøndagen i 2018, hadde nok den gode Bjørn likt godt om han hadde fått opplevd de nye kirketekstilene.

Fin festgudstjeneste

Det ble altså en stor søndag i kirken i Selbu, en fin festgudstjeneste, med innvielse og presentasjon av de nye kirketekstilene, med en god og innholdsrik preken av biskop Herborg Finnset, en meget god prolog av Hans Bårdsgård, vakker sang av Ingrid Borseth, dyktig akkompagnert av et fem-manns orkester, med fin sang av gospelkoret, med skriftlesning og bønn, og med nattverd der svært mange deltok.

Og etter gudstjenesten flyttet en så til kirkekaffe på menighetshuset der ikke minst de sju damene i komiteen ble behørig takket av menighetsrådet for den store og viktige innsatsen de har lagt ned, og som har muliggjort at Selbu nå har Norges fineste kirketekstiler.

Narve Rognebakke

Menigheten kunne studere de nye kirketekstilene nærmere under kirkekaffen på menighetshuset.

Damene som har skapt og utformet kirketekstilene ble hedret under kirkekaffen på menighetshuset. Foran: Brit Uni Kjøsnes. Ellers fra venstre: Jorunn Kjøsnes, Kari Hegge, May Ingunn Kulseth, Elin Solem og Janne Torgersen. Elisabeth Matheson var ikke til stede da bildet ble tatt.

Ungdomsleder Maja Lund Blåsberg ledet prosesjonen fra menighetshuset 2. juni. Fra venstre: Marion Hilmo Aasen, Andreas Lyngvær Flønes, Even Haarstad, Elian Johanes Hammerhaug, Jørgen Hatlen Haarstad, Marte Hårstad, Marit Kvello, Malin Kleven Kyllotrø. Martin Wang, Hanne Fuglem Thyholt, Mikael Setseng Mogård, Fredrik Røset, Oddne Rønsberg, Marin Pauline Mosbø og Malin Løvseth.

Bursdagene feires med krone på hodet. Fra venstre: Nahla Valli Rygg, Simon Belling, Ola Dyrdal, Olav Hårstad, Camilla Sandvik og Even Aftret Randen.

Bli med i barneklubben «HimlaBra»!

Også i Selbu har vi barneklubb. Den holder til på menighetshuset to ganger i måneden fra klokka fem til halv sju. Den passer spesielt godt for barn mellom tre og seks år, men alle er velkommen til å bli med.

Der finner vi i dag alt fra unger som er bare et halvt år til barn opp i tiårsalderen. Og når klubben igjen starter opp etter høstferien, håper alle at enda flere vil bli med. For i barneklubben trives alle, og der får de være med på mange morsomme og fine aktiviteter, forteller de to frivillige voksne som er med, Gry Merete Dyrdal og Maria Rabben Belling.

Masse fine og spennende aktiviteter

Blant annet har en hver gang en skattekiste som åpnes og som inneholder et hint til dagens fortelling. Så er det forskjellige «sprell», leker og aktiviteter som også er knyttet til dagens tema, det er mye sang, både nye og tradisjonelle sanger, og alle bursdager feires med krone på hodet. Så får ungene høre ei fin og ofte spennende fortelling fra bibelhistorien, det er lek og formingsaktivitet som er knyttet til dagens tema, en har felles kveldsmat, deler også penger til fadderbarn og til barneklubben, og det er velsignelse.

Ikke bare inne

I barneklubben HimlaBra deltar også konfirmanter som leker med barna, i tillegg til at de også har andre oppgaver. Utgangspunktet er altså menighetshuset i Selbu, og noen ganger har en også uteaktiviteter der, og klubben har også vært på Vikaengene og hatt det gøy der.

Ola Dyrdal lager flotte såpebobler på Vikaengene.

Gode hjelpere, trenger flere

- Vi håper at vi i barneklubben også skal kunne bidra i gudstjenester, for eksempel i forbindelse med jula. Barneklubben er og skal være et godt sted å være for alle små, og vi håper at enda flere vil bli med når vi starter opp igjen fra høsten. Vi må ellers få takke fantastiske foreldre som bidrar og hjelper oss, ikke minst med matlaging. Men vi trenger gjerne flere voksne eller ungdommer som kan hjelpe til så dette fortsatt kan bli «HimlaBra», sier Gry Merete og Maria.

Narve Rognebakke

Tusen takk for alle gaver til menighetsbladet

Selbu og Tydal menighetsblad utkommer to ganger i året, før jul og før sommeren. Vi har valgt å gi ut bladet såpass sjelden, og heller prøve å få til et interessant og lesbart produkt som kan være av interesse for mange, heller enn å gi ut tre eller fire blad i året som er sterkt merket av hastverksarbeid.

Positive tilbakemeldinger

Vi har også de senere årene satset på papirkvalitet og layout, noe som også er med og gjør bladet enda mer innbydende å gripe til for leserne, om det så skjer i godstolen eller som sengelektyre på nattbordet. Det som er svært hyggelig, er at vi år for år får flere og flere positive tilbakemeldinger fra leserne om at de finner mye interessant stoff og fine bilder som vekker interesse i menighetsbladet.

Helt avhengig av gaver til bladet

Men å gi ut dette bladet koster penger. Og penger til bladutgivelser dukker det ikke opp særlig mye av på kirkens noe trange budsjetter verken i Selbu eller Tydal. Derfor er det fortsatt slik at utgivelse av menighetsblad for Selbu og Tydal er helt avhengig av milde gaver fra leserne. Og vi kan i sannhet si at det først og fremst er dere leseres gavmildhet som år ut

og år inn har gitt oss mulighet til å gi ut dette bladet. Slik har det også vært det siste året. Hver eneste uke har folk gitt penger til Selbu og Tydal menighetsblad, og derfor er det også at du nå kan sitte med den aller nyeste utgaven i handa.

Navnelista mangler, kommer til jul

Men den oppmerksomme leser vil nok legge merke til at en denne gangen ikke vil finne en presentasjon med navna på alle som siste halvåret har gitt gaver til bladet. Det var også meningen at dette skulle være med denne gangen. Men på grunn av at dette er et arbeid som tar mye tid, og en har hatt en viss mannskapsmangel på kirkestua i Selbu, har en ikke fått ferdig denne lista. Og dermed finner en den ikke, om en leter gjennom hele bladet.

Men vi lover dyrt og hellig at samtlige navn på gavmilde givere, også dem som skulle ha vært med nå, vil en finne i menighetsbladets julenummer 2019. Og vi frambringer igjen en hjertelig og inderlig takk til alle som har gitt gaver til menighetsbladet, og som vil gjøre det i framtida også.

Hilsen menighetsrådene i Selbu og Tydal.

De bar små barn til Jesus for at han skulle legge hendene på dem.

Sjetteklassingene var «Lys våken»

I begynnelsen av desember arrangeres hvert år «Lys våken» i Selbu kirke. Her inviteres bygdas sjetteklassinger til overnatting i kirken i tillegg til et fint og trivelig opplegg både lørdag og søndag. -Her får elevene mulighet til å bli bedre kjent med sin egen kirke, og å ta den i bruk på en helt ny måte gjennom å tilbringe natten der. De er også med på å forberede søndagens gudstjeneste der alle deltar og har sine egne oppgaver. Dette, sammen med lek og moro, gjør dette til ei spennende helg for alle som deltar. At foreldre i tillegg stiller opp som nattevakter og pizzabakere, er selvfølgelig gull verdt, sier trosopplærer i Selbu menighet, Lisbeth Sørflakne. Besøket av sjetteklassingene før jul fylte kirken med liv, og her fikk alle oppleve både undring og utfoldelse i skjønn forening. Før leggetid var det spøkelseshistorier i tårnfoten, men til slutt sovnet alle tett i tett ved alterringen.

En del av opplegget med «Lys våken» er å ha med noen av konfirmantene i tillegg til menighetens ungdomsledere som hjelpere denne helga.

-Ungdommene er flotte forbilder for de yngre og en svært verdifull ressurs i arbeidet. Når vi attpåtil har dåp, blir dette en fin ramme rundt «Lys våken», sier Lisbeth.

Slekters Gang

SELBU

Døpte

02.12.18	Mailo Rolseth Aftret
20.01.19	Astrid Forseth (1, 2)
20.01.19	Nora Haarstad (2, 3)
10.02.19	Axel Grøntoft Lysholm
10.02.19	Celine Myhre
10.02.19	Caspian Myhre
10.02.19	Ingeborg Oline Gartland Welve
03.03.19	Siri Akua Aftret (4)
03.03.19	Vilde Dyrdal (5)
03.03.19	Ole Fossum Guldseth (6)
03.03.19	Annette Victoria Holta (7)
03.03.19	Lovise Therese Holta (7)
03.03.19	Kevin Heggem Sandvik (7)
03.03.19	Leon Andre Wassether
07.04.19	Martin Øverbømoen Lynum (8)
14.04.19	Frida Evjemo
21.04.19	Nele Kleven Dybro (9)
12.05.19	Ada Emilie Gjertsen (10)

Vigde

23.02.19	Bao Tram Nguyen og Øystein Berg
----------	---------------------------------

Gravlagte

06.11.18	Per Gunnar Tollan
08.11.18	Sigrid Mosleth
15.11.18	Helene Marie Sesseng Røset
20.11.18	Tor Gunnar Solem
05.12.18	Hans Ulrik Johansen
07.12.18	Ingfrid Søderlind
12.12.18	Margit Oline Sveen
14.12.18	Guri Magdalene Berger
04.01.19	Olav Bårdsgård
08.01.19	Målfrid Lien
11.01.19	Jon Inge Stuevoll
15.01.19	Jenny Elisabeth Overvik
01.02.19	Albert Uglem
05.02.19	Elisabeth Kjøsnes
08.02.19	Ellen Andrea Garberg
15.02.19	Ola Bjerkenås
22.02.19	Sverre Ingvald Flønes
01.03.19	Bjarne Nicolai Bjugan
08.03.19	Margit Morset
12.03.19	Jenny Irene Andersen
19.03.19	Björg Margit Flønes
02.04.19	Mary Wold
12.04.19	Odd Hoem
26.04.19	Olav Trondsetås
26.04.19	Karen Steinvikaune
03.05.19	Solveig Evjemo
03.05.19	Bjarne Annfinn Aftret
21.05.19	Liv Gunnes kvaal

TYDAL

Døpte

02.12.18	Konrad Mikalsen Eggen
----------	-----------------------

Gravlagte

09.11.18	Emil Kjøsnes
29.11.18	Karl Rønning
26.02.19	Conrad Brendås
12.03.19	Knut Paulsby
13.03.19	Nina Aune
14.03.19	Ane Marta Hilmo
15.03.19	Klaus Arvid Reitan
21.03.19	Ottar Holden
25.04.19	Marianne Kirkvold

KIRKEKALENDER

JUNI - DESEMBER

23.06. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00

ved Per Kvalvaag.

30.06. GUDSTJENESTE

Brekka Bygdetun kl. 11.00

ved Per Kvalvaag.

07.07. GUDSTJENESTER

Selbu kirke kl. 11.00

Selbustrand kirke kl. 13.30

ved Per Kvalvaag.

21.07. GUDSTJENESTE

Stugudal kapell kl. 11.00

ved Per Kvalvaag.

29.07. OLSOK-GUDSTJENESTE

Børdalen kirketomt kl. 18.00

ved Per Kvalvaag.

Musikk ved Brynjar Dahlø.

11.08. GUDSTJENESTE

Tydal kirke kl. 16.00

ved Per Kvalvaag.

11.08. PILEGRIMSANDAKT

etter vandring gjennom Skardøra

Stugudal kapell ca. kl. 17.30

ved Per Kvalvaag.

Salg av lapskaus og saft.

25.08. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00

ved Dagfinn Slungård.

08.09. FRILUFTSGUDSTJENESTE

Kirkvoll kl. 11.00

ved Dagfinn Slungård.

15.09. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00

med 50-årskonfirmanter og presentasjon
av årets konfirmanter ved Dagfinn
Slungård.

22.09. GUDSTJENESTE

Tydal kirke kl. 11.00

med 50-årskonfirmanter og
presentasjon av årets konfirmanter ved
Per Kvalvaag.

29.09. HØSTTAKKEFEST

Selbustrand kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste med utdeling av
4-årsbok
og presentasjon av årets konfirmanter
ved Dagfinn Slungård.

06.10. MISJONSGUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 11.00

ved Per Kvalvaag og Selbu
Misjonsforening.

20.10. HØSTTAKKEFEST

Selbu kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste med utdeling av
4-årsbok
ved Dagfinn Slungård.

27.10. HØSTTAKKEFEST

Tydal kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste ved Per Kvalvaag.
Utdeling av 4-, 5- og 6-årsbok.

31.10. TORS DAG. HALLOWEEN I KIRKA

Selbu kirke kl. 19.00

Familiegudstjeneste med utdeling av
6-årsbok
ved Per Kvalvaag.
Opplegg i Selbu Menighetshus på
forhånd.

03.11. ALLEHELGEN

Tydal kirke kl. 12.00

Gudstjeneste ved Dagfinn Slungård.

Selbu kirke kl. 16.00

Gudstjeneste ved Dagfinn Slungård.

17.11. DÅPSDAGSHILSEN

Selbu kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste ved Per Kvalvaag.

26.11. KONSERT

Selbu kirke kl. 19.00

Konsert Selbu korensemble.

01.12. LYSVÅKEN-GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 12.00

Familiegudstjeneste ved Per Kvalvaag.
LysVåken barna deltar.

08.12. GUDSTJENESTE

Selbu kirke kl. 15.00

ved Per Kvalvaag.

08.12. LYSMESSE

Selbu kirke kl. 18.00

ved konfirmantene og Per Kvalvaag/
Dagfinn Slungård.

14.12. SUPERLØRDAG

Tydal kirke kl. 18.00

Lysmesse og konsert ved konfirmantene,
Kor Magnon,
Kulturskolen og Bjørn Vevang. ?????

15.12. KONSERT

Selbu kirke kl. 18.00

Konsert ved Selbu musikkråd.

**Med forbehold om endringer –
se Selbyggen**